

Hermann Lembke

**Hermannus Lembke/ I.U.D. Cod. Prof. Publ. & Universitatis Rostochiensis p.t.
Rector ac Collegii Iuridici Decanus ... Ad Disputationem Inauguralem Dn.
Candidati Wulbrandi Adolphi Robbigii ab Hallerspring, Uflenia Westph. In
Auditorio Maiori, Die 21. huius Mensis Ianuarii ... habendam, Omnes omnium
Facultatum ... ac invitat**

Rostochii: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735204675>

Druck Freier Zugang

Wohltat der Kunstverständigen

Proz. + App.

RU. jur. 1658

Hermann Lemke, Prus

Wälbrand Adolf Robbigius, Prus.

mit Proz.

HERMANNUS Lemble /
J. U. D. Cod. Prof. Publ.

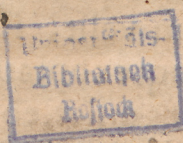
&

Universitatis Rostochiensis p. t. RECTOR
ac Collegii Juridici DECANUS,
Suo & DNN. COLLEGARUM nomine,

Ad

DISPUTATIONEM
INAUGURALEM
DN. CANDIDATI
WULBRANDI ADOLPHI
ROBBIGII ab Hallerspring,
Ufeniâ Westph.

In Auditorio Majori, Die 21,
hujus Mensis Januarii,
DEO volente,
habendam,

Omnes omnium Facultatum ac
Ordinum Cives Academicos, Literatos
Literarum q̄s amantes peramanter vocat
ac invitat.

ROSTOCHII
Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
ANNO M. DC. LVIII.

1658

Nullum majus VIRTUTIS alimentum ac incitamentum dari potest, quam spes futuri præmii aut subsequendi honoris. Quamquam enim

*IPSA sibi precii satis est, & sola per orbem
Fortunæ securæ nitet, nec fascibus ullis
Erigitur, plausuque petit clarescere vulgæ;
Divitiis animosa suis, immotaque cunctis
Castibus, ex altâ mortalia despicit arcæ,
Hanc tamen invitam blandè vestigat, & ultra
Ambit HONOR.*

GLORIA enim industriam ali, & HONORE foveri artes, omnesq; & hoc & illâ ad studia incitari à maximis Authoribus est proditum, præprimis autem ad Legitimæ Scientiæ culturam & observantiam VIRTUTUM PRÆMIA inducere, à Papa *in elem. cupientes 3. de pæn.* traditum. Et sanè ita hominis animum naturâ comparatum esse novimus, ut quis non facilè gratis quicquam aut frustra susceptum velit, sed omnibus actionibus certum aliquem cumq; exoptatum præscribat finem. In expeditionem iturus miles, eo unice semper strenueq; allaborat, ut rebus fortiter gestis, victrices ab hoste manus & spolia ample reportet, minimè verò ut in prælio succumbat, & alteri, quo cum se fortè commiserit, palmam cedere cogatur. Mercator fragilem truci committit pelagoratem, non ut naufragii pericula experiri, aut facere bonorum jacturam velit, sed ut navem mercibus onustam in portum pervehere & quicquid inde lucri promanet, in usus convertere liceat. Alii alia captare pro instituti ratione præmia consueverunt; quorum quædam tantò conspe-
ctiorem

ctiorem gloriam suã quadam indole afferunt, quãtò, qui antegressus est labor impensior aut exquisitior fuerit. Literarum certè studia reliquas in universum vitæ partes longissimis post se parasangis relinquunt, & nulli ferè negotio laboriosior quidem, sed nec fructuosior impenditur opera, quàm huic: Nam licet etiam MARTE ad famam & gloriam initiò sat arduis, tandem quoq; felicibus satis pedibus eatur, ARTIUM tamen LIBERALIUM MUSARUMQ; via jure meritò præferenda est, ut quæ ad longè altiores honorum apices, multoq; majorem nominis famam ducat, solaq; homines animantibus brutis præstare, quin ipsis etiam hominibus antecire faciat. Præterea literarum ista studia adolescentiam alere, senectutem oblectare, secundas res ornare, adversis perfugium ac solatium præbere, domi delectare, foris non impedire, nobiscum pernoctare, peregrinari & rusticari, Romanorum eloquentissimi testimonio novimus: quin & alterius suffragio constat, literas, pulcherrimas hominis divitias, & absq; iis vitam hominis, mortem, ac vivi quasi ejus sepulturam esse. Neq; etiam ab armis sed literis profectum est, quod Lacedæmoniis *Lycurgus*, Atheniensibus, *Solon*, Locrensis *Zaleucus*, aliis rebus publ. alii Legislatores optimas & saluberrimas tulerint leges. *Alphonsus* Rex, Librisne an armis plus inesse valoris arbitraretur? interrogatus quondam, respondisse fertur, se pro libris stare; quod inde & arma & armorum jura addicerentur: quasi dicturus fuisset, non solâ manu aut corporis viribus res in bello gerèdas, sed præceptis, consilio ac ratione, animi magnitudinem vel excitandam vel temperandam esse, ut ob

ut ob eam causam Romana olim Respubl. plus ferè
MM. *Scauris*. QQ. *Metellis*. LL. *Scævolis*, scientiarum ac
virtutum Atlantibus, quàm *Scipionibus*, *Paullis*, *Marcellis*,
Fabiis, fortissimis bellorum Ducibus & Imperatoribus,
debuisset existimanda sit. Præstantissima igitur omnium est
literarum cultura, adeoq; & laus, quæ inde promanat, ul-
tra cõmunem sortem altissimè enititur, honorq; quem
sui cultoribus eruditio defert, eò reliquis est excellentior,
quò studium, quod in istam confertur, ad divinitatis e-
minentiam propius accedit. Nam intellectus humanus
ut in se ipso supra hunc orbem collocatus non obscure
emineat, si tamen excoli penitus & iis rebus imbutus cœpe-
rit, quibus ut imbuatur, quàm maximè expetit (quales
sunt plurimarum rerum cognitio, usus & experientia)
usq; adeò precium sibi conciliat, ut difficile sit, eorum,
quæ mundus in deliciis habet, quicquam inveniri, quod
cum eo componi possit. Ipsa JURIS SCIENTIA (ut de ea
saltem dicamus, & reliquas, quæ ad literarum censum
pertinent, missas in præsens faciamus) ejus lucis clarita-
tisq; est, quâ quibusvis aliis in orbe bonis, ut ut speciosis-
simis nebulas atq; caliginem offundere queat. Sedet ea
ipsa in Consiliis, fulget in tribunalibus, conspicua est in
foro, illustris in Legationibus, Ecclesiæ sacræ magnum
patrocinium præbet, nihil non bonum, salutare ac ma-
gnificum adfert; absq; quâ Regna, Principatus, Civita-
tes, nil nisi magna sunt latrocinia, audaciæ & impietatis
asyla, Scelerum officinæ, & conclamata nequitia latibu-
la; absq; quâ Licentia immixta habetis omnes pudoris
& verecundiæ limites supergressa, impunè dominatur &
furit,

furit, ut citius è corpore animam, è mundo solem, quàm
Jurisprudenciam sustuleris. Jactet igitur aliquis divitiarum
cumulum, & ingentes auri argentiq; acervos; jactet
generis splendorem, ac Familiæ nobilitatem; jactet alia,
quorum ob causam cristas erigere mortalitas consuevit;
adeò tamen iis omnibus nisi Juris doctrinâ & scientiâ in-
structus fuerit, frustra erit, ut omnium præstantissimo
bono careat, & verò nec unam legem interpretari, diffi-
ciliorem in jure nodum solvere, causam alicujus agere,
jus dicere, suum cuiq; tribuere, nedum, quod haud mi-
noris si non majoris videtur esse difficultatis, Rempubli-
cam gubernare, labantem stabilire, collapsam restaurare
valeat. Ista enim non minus ardua quàm laudabilis pro-
vincia eorum duntaxat est, qui animum à vanis ac ludi-
cris negotiis avocatum in interiora legum penetralia pres-
sus defixerunt, atq; ex iisdem, tanquam certis principiis
atq; fundamentis, non perfunctoriam sed solidam Juris
ac Justitiæ noticiam sibi compararunt: Hi, quanto in
precio sint habendi, vel inde satis superq; constat, quod,
ubi fuerint legitimâ methodo progressi, referre in se
ipsis, præsertim si PIETAS utramq; paginam fecerit, æterni
Dei vestigia videantur. Quùm enim summum Numen,
tanquam fons Justitiæ, res universas, prout sibi visum
fuerit, æquâ lance dispenset, non possunt ab illius con-
sortio propè abesse, qui viribus omnibus hoc agunt, ut
supellectilem Legalis peritiæ, quam multo sibi labore
atq; industriâ pepererunt, prout occasio tulerit, colloca-
re aliquando in Reipubl. salutem cum laude queant. Ita
ergò cum sint composita ingenia, tum & rectè appetunt
Hono-

Honores, benemerentibus debitos, quibus fraudari nefas & piaculum foret. Enimverò hujusmodi brabeis aut præmiis generosiores animi, quasi fomite quodam accenduntur, ansamq; arripiunt, ut dum secururam dignitatem ac gloriam oculis perpetuò obversantem, eminèns veluti è specula contuentur, hac ipsâ contemplatione animati, asperiorib9 in via virtutis, si quando occurrerint, ambagibus ac molestiis libentius se expediant, expediti verò ad excelsum Honoris culmen alacriter progrediantur; quin &, ubi prosperis auspiciis eò devenerint, fores deindè satis patentes suoq; proposito accommodas offendant, quarum adminiculo expromere dotes ingenii & partam scientiam ad comune bonum insigniter conferre & explicare possint. In hanc rem cum maximum momentum conferat supremus literariæ dignitatis gradus, non est, quod is parvi aut flocci pendatur, multo minus, quæ frivolorum hujusce seculi insolentia esse solet, pedibus quasi conculcetur; maximè si summi Dei gloriam & Reipubl. emolumentum respexerit. Cæterò quin qui nudo titulo superbire, ac splendidis nominib9 fucum facere imperitioribus, latagunt, revera autem, quales status exigit, se minimè tales præstant, præterquam quod sint propriæ salutis prodigi, id porrò etiam consequuntur, ut non honorem sed umbram honoris aucupari, prætereaq; nefandam suo ordini labem atq; maculam aspergere videantur. Longè ab his abit Præstantissimus ac literatissimus Juvenis WULBRANDUS ADOLPHUS ROBBIGIUS AB HALLERSPRING, UPLENIA WESTPHALUS, J. U. Candidatus eximius, quem
& jam

& jam ante res suas ita ordinasse atq; instituisse novimus, ut præclarum in mundo Nomen esset, &, ubi jam publica studiorum inusitataq; diligentia præmia acceperit, hoc porro impensius acturum confidimus, ut in Principum, Provinciarum, Rerum publ. salutem ac comòdum, quicquid unquam virium aut facultatum habuerit, conferat, officiiq; sui partes ita modis omnibus expleat, ut neminem non fateri necesse sit, nos non in indignum beneficia & honores publicos contulisse. Quis enim malè omitteretur de eo, qui strenuâ semper ad virtutem gressus viâ, eamq; studiorum rationem amplexus est, quâ vix excogitari quidem rector aut elegantior poterat. Puerum Parens *Vir Nobiliss. Ampliss. & Consultiss.* DN. JUSTUS REINHARDUS ROBBIGIUS AB HALLERSPRING, JCtus, Comes Palatinus, & Brunsvigo Lunæburgicus Consiliarius, privatis Præceptoribus formandum dedit: Quùm usq; in 17. vitæ annum domi hæsisset, & jam solidior ætas solidiores etiam profectus requireret, ad celebre *Bremensium* Gymnasium, patre sic ordinante est missus, ubi per integrum quadriennium commoratus & humaniorum literarû, & Juris præcipuè, cui se totum consecravit fundamèta, manu ductore Excellentiss & Consultiss. Viro DN. JOHANNE WACHTMANNO, J. U. D. & in dicto Bremens. Gymnas. Prof. tûc temporis laudatiss. feliciter & ex animi sententia jecit, Bremâ domum revocatus, & mox Parentis consilio ad Academiam ERNESTINAM ablegatus, per triennium eo loco Amplissimorum ac Consultiss. Virorum DNN. PESTELII, BUCHOLTZERI, BRANDESII, & SCULTZII, J. U. DD. & PP, Excellentiss, publicâ privatâq; infor-

Informatione usus est, adeoq; Juris scientiam auxit, ut jam tum, quis quantusq; futurus aliquando esset, haud obscure intelligeretur. Jam ante biennium ferè in ROSTOCHIENSEM hanc Academiam nostram venit, ubi omnium maximè ea egit, quæ officii sui esse, & quem sibi proposuerat, fini obtinendo factura esse videbantur; Publicas DNN. Juris Professorum lectiones ac Disputationes audivit sedulo, nec privatim segnior, sed inter diligentissimos fuit; Adeò nunquam è lateribus JURECONSULTORUM discessit; unde nemini mirum esse debet, CANDIDATUM nostrum ex seriâ & assiduâ STUDII JURIDICI culturâ, continuaq; tot tantorumq; Virorum informatione & perpetuò usu, ea hausisse, quæ Ductorum virtuti, eruditioni, ac moribus conformia forent. Cæterùm quantos in JURE progressus fecerit, non divinare diu aut per rationes colligere opus est, posteaquam Amplissimo Collegio nostro Juridico, cui pro more consveto examinandum sese haud ita pridem subjecit, satis explorata eruditionis suæ testimonia deposuit, usque adeò ut dignum omninò judicaverimus, qui Summis in Utroque Jure Honoribus ac Privilegiis ornaretur: sed porrò etiam, DEO volente in proximo actu publico Inauguralis Disputationis, quam de BENEFICIO COMPETENTIÆ, materiâ humanitatis atq; benignitatis plenissimâ, eleganter composuit, universis ac singulis, quàm gnavus Themidos cultor fuerit, luculentissimè demonstrabit. Ad cujus actus honorificam & solennem frequentationem Plurimùm Reverendos, Consultissimos, Experientissimos, Excellentissimos, Clarissimos DNN. Professores, Doctores, Licentiatos, Verbi Divini Ministros, Linguarum & Artium Magistros, Nobilissimum Studiosorum cœtum, aliosq; Literatos, Literarumq; Fautores, eâ, quâ par est, diligentia, officiosè invitamus, omnibusq; & singulis vicissim studia nostra promptissimâ mente offerimus.

P. P. ROSTOCHII, sub Sigillo Facultatis Juridicæ
10. Januarii ANNO 1658.

15(0)90

& jam ante res suas ita ordinasse atq; i
ut præclarum in mundo Nomen esse
ea studiorum inusitataq; diligentia
hoc porrò impensius acturum confic
pum, Provinciarum, Rerum publ, salu
quicquid unquam virium aut faculta
ferat, officiiq; sui partes ita modis o
neminem non fateri necesse sit, nos no
nificia & honores publicos contuliss
ominetur de eo, qui strenuâ semper a
viâ, eamq; studiorum rationem ampli
cogitari quidem rectior aut elegantio
Parens *Vir Nobiliss. Ampliss. & Co*
REINHARDUS ROBBIGIUS AB HALLER
mes Palatinus, & Brunsvigo. Lunæ
rius, privatis Præceptoribus forman
usq; in 17. vitæ annum domi hæssisset,
solidiores etiam profectus requirere
mensium Gymnasium, patre sic ordina
per integrum quadriennium commo
rum literarû, & Juris præcipuè, cui se
fundamèta, manu ductore Excellentiss
DN. JOHANNE WACHTMANNO, J. U. D. &
Gymnas. Prof. tûc temporis laudatiss,
sententia jecit, Bremâ domum revoca
tis consilio ad Academiam ERNEST
per triennium eo loco Amplissimorum
rorum DNN, PESTELII, BUCHOLTZ
SCULTZII, J. U. DD. & PP, Excellentiss

ovinus,
m publi-
cceperit,
n Princi-
modum,
erit, con-
pleat, ut
num be-
im malè
ngressus
vix ex-
Puerum
Justus
tus, Co-
Consilia-
: Quùm
dioratas
bre Bre-
ssus, ubi
manio-
secrarat
ciss. Viro
remens.
exanimi
x Paren-
legatus,
ltiss. Vi-
DESII, &
rivataq;
infor-